
Jyrki Katainen (Hovedindlæg)

Arvoisa presidentti! Hyvät pohjoismaiset ystävät!

Pohjoismaista hyvinvointimallia on kansainvälisesti monissa yhteyksissä kuvattu sosiaalisesti innovaatioksi, ja sitä se todella on. Se tarkoittaa yhdistelmää globaalista, kilpailukykyisestä taloudesta ja universaalista hyvinvointipalveluyhteiskunnasta. Pohjoismaista hyvinvointiyhteiskuntaa ei ole, mikäli yhteiskunta ei ole globaalilla tasolla kilpailukykyinen, eli jos me emme pysty olemaan kotipesä kasvavalle yrittäjyydelle, joka pärjää missä päin maailmaa hyvänsä. Toisaalta kestävää talouskasvua ei olisi, ellei meillä olisi hyvinvointipalveluyhteiskuntaa.

Tätä sosiaalista innovaatiota haastetaan eri puolilla Pohjoismaita kahdesta rakenteellisesta syystä johtuen. Ensimmäinen on ikääntyminen. Suomi tulee olemaan koko Euroopan mittakaavassa ainutlaatuinen koelaboratorio sille, kuinka hyvinvointiyhteiskunta voi selviytyä ja kehittyä ja pärjätä olosuhteissa, joissa meillä on vähemmän työikäisiä ihmisiä kuin koskaan aikaisemmin suhteessa ikääntyneisiin ihmisiin ja lapsiin.

Tällä hetkellä Suomessa on noin 50 lasta ja seniorikansalaista sataa työikäistä kohti. 15 vuoden päästä tilanne on muuttunut siten, että meillä on noin 75 lasta ja eläkeikäistä ihmistä sataa työikäistä kohden, joten muutos on merkittävä. Tämä muutos on tosiasia, ja se ei ole mielipide. Kysymys on siitä, onko meillä kykyä reagoida riittävän varhain ja riittävän voimakkaasti siihen, niin että pystymme turvaamaan palvelut ja kilpailukykyämme myös jatkossa. Tämä vaatii rakenteiden uudistamista, ja tässä hengessä Suomen hallitus on viemässä eteenpäin kuntarakenneuudistusta ja palvelurakenneuudistusta. Tarvitsemme siis turvallisemmat ja vahvemmat

hartiat palvelujen tuottamiselle. Nykymenolla Suomessa olisi kymmeniä kuntia, joissa enemmistö asukkaista olisi joko lapsia tai ikäihmisiä ja selkeä vähemmistö työkäisiä. Jotta tällöinen kunta selviäisi, se vaatisi todennäköisesti täysin uuden talousteorian luomisen.

Arvoisa presidentti! Meidän täytyy sallia ja kannustaa hyvinvointipalvelusektoria tuottavuuden ja uusien innovaatioiden ja luovuuden aikaansaamiseen. Olisi väärä tulkinta näistä haasteista ajaa alas hyvinvointipalveluita. Sen sijaan oikea tulkinta täytyy olla se, että meidän pitää sallia luovuuden, innovatiivisuuden ja tuottavuuden kasvu hyvinvointisektorilla.

Toinen keskeinen haaste hyvinvointiyhteiskunnalle on talouden rakennemuutos. Suomen kohdalla normivuonna meiltä häviää noin 200 000 työpaikkaa mutta saman verran syntyy tilalle. Tällä hetkellä saldo on miinusmerkkinen. Meidän täytyy siis löytää ratkaisuja kysymyksiin, kuka investoi Suomeen ja miksi. Kuka on se henkilö, joka haluaa olla kasvuyrittäjänä ja kasvuyrittäjyyden edistäjänä tässä maassa, ja miksi?

Me emme tarvitse vastakkainasettelua edunjaon mielessä. Hyvinvointiyhteiskuntaa voidaan puolustaa vain ja ainoastaan, jos me pystymme muovaamaan yhteiskunnistamme kasvuyrittäjyyden kotipesiä, globaalilla tasolla kilpailukykyisiä maita ja tätä kautta voimme saada riittävästi työpaikkoja ja verotuloja. Jos keskittyisimme vanhanaikaisesti vastakkainasetteluun ja etujen jakamiseen toistemme kustannuksella, silloin me puolustaisimme vain jotakin ihmisryhmää toisen kustannuksella, mutta emme puolustaisi hyvinvointiyhteiskuntaa.

Arvoisa presidentti! Eri puolilla Pohjoismaita, Suomi mukaan lukien, on paljon kasvupotentiaalia uusilla teollisuudenaloilla mutta myös perinteisillä teollisuudenaloilla. Itse uskon hyvin vahvasti kaivosteollisuuden nousuun ja erityisesti puhtaiden teknologioiden, ympäristöystävällisten teknologisten ratkaisujen ja uusiutuvan energian voittokulkuun tulevana investointikohteina ja työpaikkojen lähteinä. Aivan yhtä lailla hyvinvointipalvelut voivat olla meille uusien työpaikkojen lähde globaaleilla markkinoilla, kunhan vain annamme näiden uusien palvelujen kehittyä omissa maissamme.

Ärade president! Bästa nordiska vänner!

Den nordiska välfärdsmodellen har i flera internationella sammanhang beskrivits som en social innovation, och det är den verkligen. Den innebär en kombination av global, konkurrenskraftig ekonomi och universellt välfärdssamhälle. Det finns inget nordiskt välfärdssamhälle om inte samhället är konkurrenskraftigt på global nivå, det vill säga om vi inte kan utgöra en bas för en växande företagsamhet som klarar sig var som helst i världen. Å andra sidan skulle det inte finnas någon ekonomisk tillväxt om vi inte hade ett välfärdssamhälle.

Denna sociala innovation utmanas på olika håll i Norden på grund av två strukturella orsaker. Den första är den åldrande befolkningen. Finland kommer att vara ett i europeisk skala unikt provlaboratorium för hur välfärdssamhället kan överleva och utvecklas och klara sig i en situation där vi har färre människor i arbetsför ålder än någonsin tidigare i förhållande till äldre människor och barn.

För närvarande har vi i Finland omkring 50 barn och seniorer per 100 människor i arbetsför ålder. Om 15 år har läget förändrats så att vi har omkring 75 barn och människor i pensionsålder per 100 i arbetsför ålder, så förändringen är betydande. Denna förändring är ett faktum, och det är inte en åsikt. Frågan är om vi har förmåga att reagera tillräckligt tidigt och tillräckligt kraftigt på det, så att vi kan trygga tjänsterna och vår konkurrenskraft också i framtiden. Detta kräver att vi förnyar strukturer, och i denna anda driver Finlands regering kommun- och servicestrukturen. Vi behöver alltså en tryggare och starkare grund för tjänsteproduktionen. Om den nuvarande utvecklingen fortsätter har Finland tiotals kommuner där en majoritet av invånarna är antingen barn eller äldre och en klar minoritet är i arbetsför ålder. För att en sådan kommun skulle klara sig skulle det sannolikt krävas en helt ny ekonomisk teori.

Ärade president! Vi måste tillåta och uppmuntra välfärdssektorn att skapa

produktivitet och nya innovationer och kreativitet. Det vore en felaktig tolkning av dessa utmaningar att köra ner välfärdstjänsterna. Den riktiga tolkningen bör i stället vara den att vi ska tillåta ökad kreativitet, innovation och produktivitet inom välfärdssektorn.

En annan betydande utmaning för välfärdssamhället är strukturomvandlingen inom ekonomin. I Finland förlorar vi under ett normalt år ungefär 200 000 arbetsplatser, men det uppstår lika många i stället. För tillfället är saldot negativt. Vi måste alltså finna lösningar på frågan vem som investerar i Finland och varför. Vem är den person som vill vara tillväxtföretagare och främja tillväxtföretag i vårt land och varför?

Vi behöver inte ett motsatsförhållande i fördelningen av förmåner. Vi kan försvara välfärdssamhället endast om vi förmår utforma våra samhällen till baser för tillväxtföretag, länder som är konkurrenskraftiga på global nivå, och på det sättet kan få tillräckligt med arbetsplatser och skatteintäkter. Om vi i gammalmodig stil koncentrerar oss på motsatsförhållanden och att fördela förmåner på varandras bekostnad försvarar vi bara en viss människogrupp på en annans bekostnad, men vi försvarar inte välfärdssamhället.

Ärade president! Det finns mycket tillväxtpotential i de nya industribranscherna men också i traditionella industribranscher på olika håll i Norden, Finland medräknat. Själv tror jag mycket starkt på ett uppsving för gruvindustrin och i synnerhet på ett segertåg för ren teknologi, miljövänliga teknologiska lösningar och förnybar energi som kommande investeringsobjekt och källor till arbetsplatser. Precis på samma sätt kan välfärdstjänsterna vara en källa till nya arbetsplatser på den globala marknaden, bara vi låter dessa nya tjänster utvecklas i våra egna länder.

Tietoja

Puheen numero

9

Laji

Hovedindlæg

Henkilö

[Jyrki Katainen](#)

Speaker role

Finlands statsminister

Päivämäärä

30.10.12 17:31

